

યોએલનું પુસ્તક અને લાઓદિકેયાની સેવન્થ-ડે એઝેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - નંબર ઓગણચાલીસ

Jeff Pippenger

2026-02-02

નંબર ઓગણચાલીસ

૨૦૨૪ની બાહ્ય અલ્ફા પાયો-પરીક્ષાને અનુસરતી આંતરિક ઓમેગા શિખરપથ્થર-પરીક્ષા, “ભંડારગૃહ” અને ભંડારગૃહમાં રાખવામાં આવેલ “આહાર”ની વ્યાખ્યા માંગે છે. આ પરીક્ષા ભવિષ્યવાણી સંબંધિત છે, અને તેમાં સત્યની આંતરિક અને બાહ્ય બન્ને રેખા છે. શું રત્નો જેમ્સ વ્હાઇટના બાકી રહેલા લોકો છે, કે પછી તેઓ દેવના વચનનાં સત્યો છે? તેઓ બન્ને છે.

9/11ના પ્રસંગે, દેવના લોકોએ નાનું પુસ્તક ખાવા અને ચિર્મિયાહના પ્રાચીન માર્ગો તરફ પાછા ફરવા બોલાવવામાં આવ્યા, જ્યાં ત્યારબાદ પાયોના નાખવામાં આવ્યા હતા. 9/11ના પ્રસંગે, એવું જોવામાં આવ્યું કે જ્યારે પ્રકાશનના અગિયારમા અધ્યાયમાં યોહાનને માપવા કહેવામાં આવ્યું, ત્યારે તેને બે વસ્તુઓ માપવા કહેવામાં આવ્યું હતું. તેને મંદિર અને તેમાં ઉપાસના કરનારાઓ—બંનેને માપવા કહેવામાં આવ્યું હતું. તેને ગૈરજાતિઓ દ્વારા 1,260 વર્ષ સુધી પવિત્રસ્થાન અને સેનાને ત્રાંપવામાં આવતાં જે આંગણું હતું, તેને છોડી દેવા કહેવામાં આવ્યું હતું. પવિત્રસ્થાન અને સેના એટલે મંદિર અને તેમાં ઉપાસના કરનારાઓ.

2023માં, 9/11 સમયે અવતરેલો એ જ દેવદૂત ફરી ઉતર્યો, મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશને મુદ્રામુક્ત કરતાં; અને ત્યારબાદ 2024માં, એ બાહ્ય આધારભૂત પરીક્ષા ઊભી થઈ કે શું રોમનું પ્રતીક હજી પણ દર્શનને તે જ રીતે સ્થાપિત કરે છે જેમ તેણે મિલરાઇટ્સ માટે કર્યું હતું.

સ્વર્ગની “ખુલ્લી બારીઓ” મંદિરની આંતરિક ઓમેગા કસોટીના આગમન અને “પાછા ફરવા”ના આહ્વાનની ઓળખ કરાવે છે. આ કસોટી માટે બે પ્રતીકોની ઓળખ કરવી આવશ્યક છે. જ્યારે ત્રીજો દૂત 1844માં આવ્યો, અને ત્યારબાદ ફરી 9/11એ, ત્યારે યોહાનને મંદિર અને તેમાં આરાધના કરનારાઓને માપવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે; આ રીતે 2023માં મંદિર અને આરાધકોને માપવાના એક ભવિષ્યવાણીય કાર્યની ઓળખ થાય છે. માલાખી એવો પ્રશ્ન ઉઠાવે છે કે “ભંડારગૃહ” શું છે, અને “આહાર” શું છે? મિલરના સ્વપ્નમાં આ જ પ્રશ્નો એમ હશે: “પેટી” શું છે, અને “મણિઓ” શું છે?

મિલરની સ્વપ્નકથા સ્વર્ગની ખુલ્લી બારીઓને તે બિંદુ તરીકે ઓળખાવે છે, જ્યાં પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય ઓગણીસમાં વિજયી સભા સફેદ સૂક્ષ્મ શણમાં ઉઠાવવામાં આવે છે, જેથી તે સૈન્યોના યહોવાના સેનાના સફેદ ઘોડાઓ પર સવાર થાય. ખુલ્લી બારીઓ ત્યાં છે જ્યાં મલાખીની આશીર્વાદ અથવા શાપ ઢોળવામાં આવે છે. મિલરની ખુલ્લી બારી ત્યાં છે જ્યાં કયરો દૂર કરવામાં આવે છે અને રત્નો પેટિકામાં એકત્ર કરવામાં આવે છે.

આકાશની બારીઓનો પ્રથમ ઉલ્લેખ નોહની વાર્તામાં થાય છે, અને જ્યારે તે બારીઓ ખુલેલી, ત્યારે ચાલીસ દિવસ અને ચાલીસ રાત સુધી વરસાદ વરસે. જ્યારે બારીઓ ખુલેલી હોય છે ત્યારે વહાણમાં આઠ આત્માઓ હોય છે. લાલ સમુદ્રમાં થયેલ બાપ્તિસ્મામાં એક ચર્ચના પાર કરવામાં આવેલો ત્યાં સુધીના ચાલીસ વર્ષના ભટકાવને આરંભ આપેલો. પછી જ્યારે ખ્રિસ્ત તનો તે જ સ્થળે બાપ્તિસ્મામાં થયો, ત્યારે તેમને ચાલીસ દિવસ માટે અરણ્યમાં દોરી જવામાં આવેલા. જ્યારે તેઓ ઉઠાડવામાં આવેલા, તેમના બાપ્તિસ્મામાં દ્વારા જેનું પૂર્વરૂપ દર્શાવાયું હતું તે પ્રમાણે, તેઓ સ્વર્ગમાં આરોહણ કરે તે પહેલાં ચાલીસ દિવસ સુધી શિષ્યોને

ઉપદેશ આપતા રહ્યો. I.

જ્યારે ચર્ય યુદ્ધરત ચર્યમાંથી વિજયી ચર્યમાં પરિવર્તિત થાય છે, ત્યારે ત્રીસ વર્ષનો રાજા દાવિદ ચાલીસ વર્ષ સુધી રાજ્ય કરશે. વિજયી ચર્યનું પ્રતિનિધિત્વ એક પ્રભુવક્તા, એક યાજક અને એક રાજા દ્વારા કરવામાં આવે છે. જે પ્રભુવક્તા પોતાની બાવીસ વર્ષની સેવા શરૂ કરતાં સમયે ત્રીસ વર્ષનો હતો, તે હઝકિયેલ હતો, અને તેણે એ સેવા ત્યારે શરૂ કરી હતી, જ્યારે સ્વર્ગો ખુલ્યા હતા.

હવે ત્રીસમું વર્ષ, ચોથા મહિને, મહિનાના પાંચમા દિવસે, જ્યારે હું કેબાર નદી પાસે કેદીઓની વચ્ચે હતો, ત્યારે આકાશો ઉઘડ્યા, અને મેં ઈશ્વરના દર્શનો જોયા. યહેઝ્કેલ 1:1.

ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે યોસેફે યાજક તરીકે શાસન કરવાનું શરૂ કર્યું, અને તેને ઇસ્લામના પૂર્વ પવનનો સામનો કરવો પડ્યો, જે વધતી જતી સંકટસ્થિતિ લાવ્યો, અને જેના કારણે સમુદ્રમાં પડેલો અજગર, મિસર, એક-વિશ્વીય સરકાર અમલમાં મૂકી શક્યો. તે સંકટમાં યોસેફે બાધસામગ્રીને ભંડારગૃહોમાં એકત્ર કરી.

જુલાઈ 2023માં, અરણ્યમાં એક અવાજ સંભળાયો; ત્યારબાદ યહૂદાના વંશનો સિંહ મધરાત્રિના પોકારના સંદેશને ઉઘાડવા લાગ્યો. 2024માં, પાયાગત બાહ્ય અલ્ફા પરીક્ષણે બે વર્ગોને અલગ કર્યા, અને ઉઘાડવાની પ્રક્રિયા ચાલુ રહી. હવે 2026માં, મંદિરની આંતરિક ઓમેગા પરીક્ષા, જે ફરી એકવાર બે વર્ગોને અલગ કરશે, આવી પહોંચી છે.

પવિત્ર અઠવાડિયું, જેમાં ખ્રિસ્તે, કરારના દૂત તરીકે, ઘણાં લોકો સાથે કરારને દૃઢ કર્યો, તે પ્રાંગણ અને પવિત્ર સ્થાન છે. 22 ઓક્ટોબર, 1844થી લઈને માઈકલ ઊભા થાય ત્યાં સુધી (જેમ તેમણે તે પવિત્ર અઠવાડિયાના અંતે કર્યું હતું, જ્યારે સ્તેફનને પથ્થરમારો કરવામાં આવ્યો હતો) તે અતિપવિત્ર સ્થાન છે. વસંતના પર્વો તે પવિત્ર અઠવાડિયામાં પૂર્ણ થયા હતા અને તેઓ પર્વોના આલ્ફા છે; અને પાનખરના પર્વો—પ્રથમ દિવસે તુરીઓનો પર્વ, દશમે દિવસે પ્રાયશ્ચિતનો દિવસ, અને પછી પંદરમીથી બાવીસમી તારીખ સુધી તંબુઓનો પર્વ—તે પર્વોના ઓમેગા છે.

“એ જ રીતે બીજા આગમન સાથે સંબંધ ધરાવતા પ્રતિકરૂપો પણ પ્રતીકાત્મક સેવામાં સૂચવાયેલા સમયે જ પૂર્ણ થવા જોઈએ. મોસાઇક વ્યવસ્થામાં પવિત્રસ્થાનનું શુદ્ધિકરણ, અથવા પ્રાયશ્ચિતનો મહાન દિવસ, યહૂદીઓના સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે આવતો હતો (લેવીઓ 16:29-34), જ્યારે મહાયાજક, સમગ્ર ઇઝરાયેલ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને અને આ રીતે તેમના પાપોને પવિત્રસ્થાનમાંથી દૂર કરીને, બહાર આવતો અને લોકોને આશીર્વાદ આપતો. તેથી એવું માનવામાં આવતું હતું કે ખ્રિસ્ત, આપણા મહાન મહાયાજક, પાપ અને પાપીઓને નાશ કરીને પૃથ્વીને શુદ્ધ કરવા, અને પોતાની રાહ જોતા પ્રજાને અમરત્વથી આશીર્વાદિત કરવા પ્રગટ થશે. સાતમા મહિનાનો દસમો દિવસ, પ્રાયશ્ચિત્તનો મહાન દિવસ, પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણનો સમય, જે ઈ.સ. 1844માં ઓક્ટોબરની બાવીસમી તારીખે પડતો હતો, તેને પ્રભુના આગમનનો સમય માનવામાં આવતો હતો. આ અગાઉ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓ સાથે સુસંગત હતું કે 2300 દિવસો શરદઋતુમાં પૂર્ણ થશે, અને તે નિષ્કર્ષ અખંડિત જણાતો હતો.”

“મથિ 25ના દૃષ્ટાંતમાં પ્રતીક્ષા અને નિદ્રાના સમય પછી દુલ્હાનો આગમન થાય છે. આ હમણાં જ રજૂ કરાયેલા તર્કો અનુસાર હતું, ભવિષ્યવાણીમાંથી પણ અને પ્રતિરૂપોમાંથી પણ. તેઓ પોતાની સત્યતાનો પ્રબળ નિશ્ચય કરાવતા હતા; અને ‘મધ્યરાત્રિનો પોકાર’ હજારો વિશ્વાસીઓ દ્વારા જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો.

“જેમ જ વારભાટાની વિશાળ લહેર હોય તેમ આ ચળવળ દેશભરમાં ફરી વળી. શહેરથી શહેર, ગામથી ગામ, અને દૂરના ગ્રામ્ય પ્રદેશોના એકાંત સ્થળોમાં પણ તે પહોંચી, ત્યાં સુધી કે ઈશ્વરના રાહ જોતા લોક સંપૂર્ણ રીતે જાગૃત થયા. આ ઘોષણાના સમક્ષ ઉન્માદ એ રીતે અદ્યય થયો જેમ ઉગતા સૂર્ય સામે

વહેલી સવારનો હિમ ઓગળી જાય. વિશ્વ ાસીઓએ જોયું કે તેમની શંકા અને ગૂંચવણ દૂર થઈ ગઈ, અને આશા તથા ધૈર્યે તેમના હૃદયોને સજીવન કર્યાં. આ કાર્ય તે અતિરેકોથી મુક્ત હતું, જે હંમેશાં ત્યારે પ્રગટ થાય છે જ્યારે ઈશ્વરના વચન અને આત્માના સંયમક પ્રભાવ વિના માનવીય ઉશ્કેરણા રહેતી હોય. તેના સ્વભાવમાં તે તેવા સમયોથી સમાન હતું, જ્યારે પ્રાચીન ઇઝરાયલમાં તેમના સેવકો તરફથી આપવામાં આવેલા ઠપકાના સંદેશાઓ પછી નમ્રતાપૂર્વક દિનતા ધારણ કરી લોકો યહોવાના તરફ ફરી આવતા. તેમાં તે લક્ષણો હતાં જે દરેક યુગમાં ઈશ્વરના કાર્યને ચિહ્નિત કરે છે. તેમાં ઉન્મત્ત પરમાનંદ બહુ ઓછો હતો, પરંતુ તેના સ્થાને હૃદયની ઊંડી તપાસ, પાપનો એકરાર, અને દુન્યવી બાબતોનો ત્યાગ હતો. પ્રભુને મળવા માટેની તૈયારી જ અવિરત આત્માઓનો ભાર હતી. તેમાં અવિરત પ્રાર્થના અને ઈશ્વરને નિર્બંધ સમર્પણ હતું.” ધર્મ ટ્રોવર્સી, 400.

વસંત ઋતુના પવિત્ર ઉત્સવો પવિત્ર સપ્તાહમાં પૂર્ણ થયા, અને ત્યારબાદ પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પ્રારંભિક અથવા અલ્ફા વરસાદ ઢોળાયો; આ રીતે તે શરદ ઋતુના ઉત્સવોમાં ઉત્તરવર્ષાની ઢોળણીનું પ્રતીકરૂપ ઠર્યો. તે વસંત ઉત્સવો લેવિયવ્યવસ્થા 23 માં, પ્રથમથી બાવીસમી પંક્તિઓમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. શરદ ઉત્સવો 23મીથી 44મી પંક્તિઓમાં છે. 2300 વર્ષ તમને 1844 સુધી પહોંચાડે છે. વસંત ઉત્સવો માટે બાવીસ પંક્તિઓ અને શરદ ઉત્સવો માટે બાવીસ પંક્તિઓ. ત્રેવીસમો અધ્યાયમાં બાવીસ-બાવીસના બે વિભાગો.

તૂરિઓનો તહેવાર એ ચેતવણી હતો કે દસ દિવસમાં ન્યાય થવાનો હતો, અને તંબુઓનો તહેવાર પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે ક્ષમા પામેલ પાપો માટેના આનંદનો ઉત્સવ હતો. તે તહેવાર પછીનો શબ્દાથ અને આઠમો દિવસ પૃથ્વીના હજાર વર્ષના શબ્દાથ-વિશ્વામનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પરંતુ, હે પ્રિયજનો, આ એક વાતથી અજાણ ન રહો કે પ્રભુની દૃષ્ટિમાં એક દિવસ હજાર વર્ષ સમાન છે, અને હજાર વર્ષ એક દિવસ સમાન છે. 2 પીતર 3:8.

પ્રથમ દૂતે ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરી, અને તે ભવિષ્યવાણીય સ્તરે, 1798, જે દાનિયેલનો “અંતનો સમય” હતો, તે તુરીઓના પર્વની પરિપૂર્ણતા છે; પરંતુ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ, 1798ના પ્રથમ દૂતનો અનમુદ્રિત સંદેશ બીજા હાયની ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતા દ્વારા શક્તિપ્રાપ્ત થયો. ઇસ્લામ તુરીઓના પર્વની ચેતવણીનો એક ભાગ છે, જે આવનારા ન્યાયના દિવસની જાહેરાત કરે છે.

જે લોકો જોવા માટે ઇચ્છુક છે, તેમના માટે તુરીઓ અને મંડપોના પતનઋતુના પર્વો અલ્ફા અને ઓમેગાના પર્વોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેમના મધ્યમાં ન્યાય છે. આ કોઈ અકસ્માત નથી કે આ પર્વોની ઓળખ લેવિતિકસ ત્રેવીસમાં કરવામાં આવી છે. ત્રેવીસ પ્રાયશ્ચિત્તનું પ્રતીક છે. આ પણ કોઈ અકસ્માત નથી કે પ્રથમ પર્વ સાતમા મહિનાના પ્રથમ દિવસે છે અને છેલ્લો પર્વ બાવીસમા દિવસે પૂર્ણ થાય છે. તુરીઓનો પર્વ હિબ્રૂ વર્ણમાળાનો પ્રથમ અક્ષર છે, પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ મધ્યનો અક્ષર છે, અને મંડપોનો પર્વ હિબ્રૂ વર્ણમાળાનો બાવીસમો અક્ષર છે.

લેવીવ્યવસ્થાના અધ્યાય તેવીસ, પદ 23 થી 44 સુધીનો વિભાગ બાવીસ પદોનો છે, જે “સત્યના માળખા”ની અંદર સ્થિત છે. મધ્યમાં આવેલો દસમો દિવસ એક પરીક્ષાને ઓળખાવે છે, કારણ કે દસ પરીક્ષાનું પ્રતીક છે, અને પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ એ સ્થળ છે જ્યાં નાશ પામેલાઓના બળવાખોરપણું નોંધાય છે અને નિવારાય છે; અને તે બળવો હિબ્રૂ મૂળાક્ષરના તેરમા અક્ષર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. હિબ્રૂ શબ્દ “સત્ય”નો મધ્ય અક્ષર તેરમો છે, અને તે સાતમા મહિનાના દસમા દિવસ સાથે સુસંગત થાય છે; અને માર્ગચિહ્નરૂપે તેમાં હિબ્રૂ મૂળાક્ષર તથા નિર્દિષ્ટ દિવસના ભવિષ્યવાણીય લક્ષણો રહેલા છે. દસ અને તેરનો સરવાળો તેવીસ થાય છે. સિત્તેર એ 10 ગુણ્યા 7 નો સરવાળો છે, અને સાતમા મહિનાનો દસમો દિવસ પણ સિત્તેરને સમકક્ષ થાય છે, જે પરીક્ષાકાળના અંતનું પ્રતીક છે.

ત્યારે પીતર તેની પાસે આવીને બોલ્યો, “પ્રભુ, મારો ભાઈ મારી વિરુદ્ધ કેટલાંક વાર પાપ કરે, તો હું તેને કેટલાંક વાર ક્ષમા કરું? શું સાત વખત સુધી?” ઇસુએ તેને કહ્યું, “હું તને એવું નથી કહ્યું કે સાત વખત સુધી; પરંતુ સિત્તેર વખત સાત સુધી.” મથિ 18:21, 22

પ્રાચીન ઇઝરાયેલ માટે ચારસો નેવું વર્ષ નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા હતા. એ વર્ષો બે હજાર ત્રણસો વર્ષમાંથી અલગ કરવામાં આવ્યા હતા અને સિતેર સપ્તાહ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા; તેથી ઇસુએ દર્શાવ્યું કે પરીક્ષાકાળની અવધિની મર્યાદા ચારસો નેવું વર્ષ છે, જે દાનિયેલ નવમાં “સિતેર” સપ્તાહ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

તારા લોકો ઉપર અને તારા પવિત્ર શહેર ઉપર સિતેર અઠવાડિયા નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે, જેથી અપરાધનો અંત આવે, પાપોનો અંત થાય, અધીર્મ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામાં આવે, શાશ્વત ધર્મ લાવવામાં આવે, દર્શન અને ભવિષ્યવાણી પર મુદ્રાંકિત કરવામાં આવે, અને પરમ પવિત્રનો અભિષેક કરવામાં આવે. દાનિયેલ 9:24.

“કાપી નાખવામાં આવ્યું” તરીકે અનુવાદિત હિબ્રુ શબ્દ જૂના કરારમાં માત્ર આ જ વચનમાં વપરાયો છે, અને તેનો અર્થ “નિર્ધારિત” અથવા “આદેશિત” એવો થાય છે. તે સામાન્ય રીતે વપરાતા તે શબ્દથી ભિન્ન છે, જેનો અનુવાદ “કાપી નાખવું” એવો થાય છે, અને જે ઉત્પત્તિ પંદરમાં કરારના પ્રથમ પગથિયામાં અબ્રાહમે અર્પણોને કાપ્યાં તેના આધાર પર છે. તે “નિર્ધારિત” અને “આદેશિત” કરવામાં આવ્યું હતું કે ઇઝરાયેલને પરીક્ષણકાળ તરીકે ચારસો નેવું વર્ષ આપવામાં આવશે, અને ત્યારબાદ તેઓ દેવના કરારના લોક તરીકે કાપી નાખવામાં આવશે. બે ભિન્ન પ્રકારનાં “કાપી નાખવા”; એક એવું, જે સમયગાળાને પરીક્ષણકાળ તરીકે દર્શાવે છે, જે મોટી સંખ્યામાંથી સિતેરની સંખ્યાના આધારે “કાપી કાઢવામાં” આવ્યો હતો, અને જ્યારે યોએલનું “નવું દ્રાક્ષારસ” તેમના મુખમાંથી “કાપી નાખવામાં” આવે છે, ત્યારે પરીક્ષણકાળ બંધ થાય છે. સિતેર પરીક્ષણકાળના સમાપનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પાનખરના પર્વોમાં હિબ્રુ શબ્દ “સત્ય”ના ત્રણ પગથિયા સમાયેલાં છે. પાનખરના પર્વો લેવ્યવ્યવસ્થા 23:23 માં આરંભે છે; પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસનો મધ્યસ્થ માર્ગચિહ્ન દસમો દિવસ અને તેરમો અક્ષર છે, જે 23 ને સમકક્ષ થાય છે; અને તંબુઓનો પર્વ બાવીસમા દિવસે સમાપ્ત થાય છે, અને ત્યારબાદ પર્વને અનુસરતો એક મહાસબ્બાથ આવે છે; અને આ વિભાગ 23:44 પર સમાપ્ત થાય છે.

લિવિટિકસનો અર્થ લેવિય યાજકત્વ થાય છે. વસંતના પર્વો અધ્યાય 23:1–22 માં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, ત્યારબાદ શરદઋતુના પર્વો 23:23–44 માં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. વસંતના પર્વો બાવીસ વચનો દ્વારા રજૂ થાય છે, અને હિબ્રુ મૂળાક્ષરમાં બાવીસ અક્ષરો છે. શરદઋતુના પર્વો પણ બાવીસ વચનોમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. તુરહીઓના પર્વ દ્વારા પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે થનારા ન્યાયની નજીક આવતી ઘડીની જાહેરાત થાય છે. ત્યારબાદ તંબુવાસનો પર્વ સાત દિવસ સુધી ચાલે છે, જે સાતમા મહિનાના બાવીસમા દિવસે સમાપ્ત થાય છે. આ સાત દિવસોમાંનો પ્રથમ દિવસ વિધિપૂર્ણ શબ્બાથ હતો, અને તેમ જ આઠમો દિવસ પણ, જે સાત દિવસના પર્વ પછીનો દિવસ હતો. પ્રથમ અને આઠમો દિવસ મળીને આઠમા દિવસને તે સાતમાંથી નીકળેલા આઠમાના પ્રતીકરૂપ બનાવે છે.

ઇઝરાયેલના સંતાનોને કહીને કહો, કે આ સાતમા માસના પંદરમા દિવસે યહોવાને અર્થે સાત દિવસ સુધી ઝૂંપડીઓનો ઉત્સવ માનવો. પહેલા દિવસે પવિત્ર સભા રાખવી; તે દિવસે કોઈ સેવાકાર્ય કરવું નહિ. સાત દિવસ સુધી તમે યહોવાને અગ્નિ દ્વારા અર્પિત બલિદાન ચઢાવશો; આઠમા દિવસે તમારી માટે પવિત્ર સભા રાખવી, અને યહોવાને અગ્નિ દ્વારા અર્પિત બલિદાન ચઢાવવું; તે ગાંભીર્યપૂર્ણ સભા છે; અને તે દિવસે કોઈ સેવાકાર્ય કરવું નહિ. ... ઉપરાંત, સાતમા માસના પંદરમા દિવસે, જ્યારે તમે દેશની ઉપજ ભેગી કરી લો, ત્યારે યહોવાને અર્થે સાત દિવસ સુધી ઉત્સવ માનવો: પહેલા દિવસે વિશ્રામદિવસ રાખવો, અને આઠમા દિવસે પણ વિશ્રામદિવસ રાખવો. લેવ્યવ્યવસ્થા 23:34–36, 39.

આઠમા દિવસનો વિધિપૂર્વકનો શબ્દ બાથ, તંબુઓના પર્વને અનુસરતા સહસ્ત્ર ૧૦૦ દીના શબ્દ બાથનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રતિનીન ઇઝરાયલના યાળીસ વર્ષના અરણ્ય મહાની સ્મૃતિ તંબુઓના પર્વના દિવસોમાં ઝૂંપડામાં નિવાસ કરીને ઉજવવામાં આવે છે, અને તે માત્ર ઉત્તર વર્ષાના ઉડેલાણનું જ નહીં, પરંતુ યાકૂબના સંકટકાળનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે દેવના વિશ્વસુઓને રક્ષણ માટે દૂતો ટેકરીઓ અને પર્વતોમાં લઈ ગયા છે.

“મુશ્કેલીના સમયમાં અમે બધા શહેરો અને ગામડાંઓમાંથી ભાગી ગયાં, પરંતુ દુષ્ટોએ અમારો પીછો કર્યો, અને તેઓ તલવાર લઈને પવિત્રજનોના ઘરોમાં પ્રવેશ્યા. તેમણે અમને મારવા તલવાર ઉચકી, પરંતુ તે તૂટી પડી અને તણખાં જેટલી નિર્બળ થઈ ગઈ. પછી મુક્તિ માટે અમે બધા દિવસ અને રાત રડ્યાં, અને એ રોદન દેવ સમક્ષ પહોંચ્યું. સૂર્ય ઉગ્યો, અને ચંદ્ર સ્થિર રહી ગયો. પ્રવાહી વહેતા બંધ થઈ ગયા. અંધકારમય ભારે વાદળો ઊભાં થયા, અને એકબીજા સાથે અથડાયા. પરંતુ ત્યાં સ્થિર મહિમાનું એક નિર્મળ સ્થાન હતું, જ્યાંથી અનેક જળોના સમાન દેવનો સ્વર આવ્યો, જેણે આકાશ અને પૃથ્વીને ધ્રુજાવી નાખ્યાં. આકાશ ખુલતું અને બંધ થતું હતું, અને ઉથલપાથલમાં હતું. પર્વતો પવનમાં હલતા નળકાં જેવા ધ્રુજ્યાં, અને ચારે તરફ ખડકના વિખરાયેલા ટુકડાઓ ઉછાળી નાખ્યાં. સમુદ્ર હાંડીની માફક ઉકળ્યો, અને જમીન પર પથ્થરો ફેંકી દીધાં. અને જ્યારે દેવે ઇસુના આગમનનો દિવસ અને ઘડી કહી, અને પોતાના લોકને અનંત કરાર આપ્યો, ત્યારે તેમણે એક વાક્ય ઉચ્ચાર્યું, અને પછી થોભ્યા, જ્યારે એ શબ્દો પૃથ્વીભરમાં ગૂંજતા ફરતા હતા. દેવના ઇઝરાયલે પોતાની આંખો ઉપર સ્થિર રાખી, યહોવાના મુખમાંથી નીકળતા અને સૌથી પ્રચંડ ગર્જનાના ઘાટ જેવા પૃથ્વીમાં ગૂંજતા શબ્દોને સાંભળ્યાં. તે ભયમિશ્રિત ગૌરવથી અતિ ગંભીર હતું. દરેક વાક્યના અંતે પવિત્રજનોએ પોકારી ઊઠ્યાં, “મહિમા! હલેલૂયાહ!” તેમના મુખમાંડળો દેવની મહિમાથી પ્રજ્વલિત થઈ ઊઠ્યાં; અને તેઓ એ મહિમાથી એવો તેજસ્વી બન્યાં જેમ મોશે સિનાઈ પરથી નીચે ઉતર્યો ત્યારે તેનું મુખ હતું. એ મહિમાને કારણે દુષ્ટો તેમનું મુખ જોઈ શકતા નહોતાં. અને જ્યારે પોતાના શબ્દાથને પવિત્ર રાખીને દેવનું સન્માન કરનારાઓ પર કદી ન સમાપ્ત થતો આશીર્વાદ ઉચ્ચારવામાં આવ્યો, ત્યારે પશુ અને તેની પ્રતિમા પર વિજયનો પ્રચંડ જયઘોષ ઊઠ્યો.”

“પછી જુબિલીનો પ્રારંભ થયો, જ્યારે ભૂમિએ વિશ્રામ લેવો જોઈએ.” Review and Herald, July 21, 1851.

યેશુ પાછા ફરશે અને પૃથ્વી એક હજાર વર્ષ સુધી વિશ્રામ પામશે, જેમ કે જમીનના સાતમા વર્ષની શબ્દાથ અને જુબિલી દ્વારા તેનું પ્રતીકાત્મક પૂર્વચિહ્ન દર્શાવવામાં આવ્યું છે. લેવ્યવ્યવસ્થા અધ્યાય ત્રેવીસની ત્રીજી પંક્તિમાં મનુષ્ય માટેનો સાતમા દિવસનો શબ્દાથ, તે અધ્યાયના પ્રારંભરૂપે ઓળખાવવામાં આવે છે, જે આઠમા સાથે સમાપ્ત થાય છે; તે સાતમાંથી આઠમું છે, અને તે વિશ્રામ પામતી જમીન માટેના સાતમા વર્ષની શબ્દાથનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

અને યહોવાએ મૂસાને કહીને કહ્યું, ઇઝરાયલની સંતાનોને કહેજે અને તેઓને આ રીતે કહેજે: યહોવાના પર્વો વિષે, જેઓને તમે પવિત્ર સભાઓ તરીકે જાહેર કરશો, એ જ મારા પર્વો છે. છ દિવસ કામ કરવામાં આવે; પરંતુ સાતમો દિવસ પૂર્ણ વિશ્રામનો શબ્દાથ છે, પવિત્ર સભા છે; તેમાં તમે કોઈ કામ ન કરશો: તે તમારી સર્વ વસાહતોમાં યહોવાનો શબ્દાથ છે. લેવ્યવ્યવસ્થા 23:1-3.

ત્રેવીસમા અધ્યાયનો આલ્ફા સાતમા દિવસનો શબ્દાથ છે, અને અધ્યાયનો ઓમેગા એ પૃથ્વી એક હજાર વર્ષ સુધી ખાલી રહેવાની સ્થિતિ છે, જેનો પૂર્વછાયારૂપ જમીન માટેના સાતમા વર્ષના શબ્દાથ અને જુબિલી દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો છે. અધ્યાયનો આલ્ફા વસંતકાળના પર્વો છે, જે સાતમા દિવસના શબ્દાથથી શરૂ થાય છે અને બાવીસમા વચનમાં સમાપ્ત થાય છે; જ્યારે, અધ્યાયનો ઓમેગા સાતમા મહિનાના બાવીસમા દિવસે સમાપ્ત થાય છે, અને ત્યારબાદ આઠમા દિવસનો ઔપચારિક શબ્દાથ આવે છે, જે જમીન માટેના સાતમા વર્ષના શબ્દાથનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

એકથી બાવીસ સુધીની કલમો પવિત્ર સ્થાનમાં સ્વર્ગીય મહાયાજક તરીકે ખ્રિસ્ત તના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; તેવી જ રીતે તેવીસથી ચુંમાલીસ સુધીની કલમો પરમ પવિત્ર સ્થાનમાં તેમના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. લેવ્ યવ્ યવસ્ થા યાજકોનું પ્રતીક છે, અને તે ખ્રિસ્તની મહાયાજકીય સેવા દર્શાવે છે. સાતમા દિવસનો આલ્ફા વિશ્વ ભવિષ્ય સૃષ્ટિ સુધી પાછો પહોંચે છે, અને સાતમા વર્ષની ઓમેગા વિશ્વ ભવ્ યવસ્ થા નવી બનાવેલી પૃથ્વી સુધી પહોંચે છે. લેવ્ યવ્ યવસ્ થા અધ્ યાય તેવીસ ઐતિહાસિક રીતે સૃષ્ટિ થી પુનઃસૃષ્ટિ સુધી વિસ્તરે છે.

પ્રવચનાત્મક સંદેશનો આનંદ કે લાજ એ મધ્યરાત્રિના કંદનનો સંદેશ ધરાવનારાઓ અથવા તેની નકલી આવૃત્તિ ધરાવનારાઓનું પ્રતીક છે. જ્યાં સુધી આ સત્યને વર્ણનમાં સામેલ કરવામાં આવતું નથી, ત્યાં સુધી જે મુદ્દો લાજ ઉત્પન્ન કરે છે તે ધ્યાનમાંથી ચૂકી જાય છે. જેઓ સાચું તેલ ધરાવે છે, તેઓ આ મુદ્દો ચૂકી નહીં જાય. આનંદ તેમનાં દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે જેઓના પાપો દૂર કરવામાં આવ્યા છે, અને તેઓ તંબુઓના પર્વની ઉજવણી કરનારાઓ દ્વારા દર્શાવવામાં આવે છે.

અને વચન દેહધારી થયું, અને અમારી વચ્ચે નિવાસ કર્યો; (અને અમે તેની મહિમા જોઈ, એવી મહિમા જેવી પિતાના એકમાત્ર જન્મેલા પુત્રની હોય,) કૃપા અને સત્યથી પરિપૂર્ણ. યોહાન 1:14.

“નિવાસ કર્યો” એમ અનુવાદિત થયેલો ગ્રીક શબ્દનો અર્થ “મંડપમાં નિવાસ કરવો” એવો થાય છે. ઈસુ દેહધારી બન્યા અને અમારી સાથે મંડપમાં નિવાસ કર્યો. તેમણે અમારી માનવીય સ્વભાવ, અમારો મંડપ, અમારું તંબુ, અમારો પડાવ, અમારો દેહ સ્વીકાર્યો. પીતરે આ રીતે કહ્યું:

હા, જ્યાં સુધી હું આ તંબુમાં રહું છું, ત્યાં સુધી તમને સ્મરણ કરાવીને જાગૃત કરવું યોગ્ય છે, એમ હું માનું છું; કારણ કે હું જાણું છું કે ટૂંક સમયમાં મને આ મારો તંબુ ઉતારી મૂકવો પડશે, જેમ અમારા પ્રભુ યેશુ ખ્રિસ્તે મને બતાવ્યું છે. 2 પિતર 1:13, 14

પૌલે આ રીતે કહ્યું:

કારણ કે આપણે જાણીએ છીએ કે જો આ તંબુરૂપ આપનું પૃથ્વીનું ઘર વિઘટિત થઈ જાય, તો આપણને ઈશ્વર તરફથી એક મકાન પ્રાપ્ત છે—હાથોથી બનાવેલું નહિ એવું ઘર, જે સ્વર્ગમાં અનંતકાળનું છે. કારણ કે આમાં આપણે કરુણ કંદન કરીએ છીએ, સ્વર્ગમાંથી મળનારા આપણા નિવાસથી ઉપરથી વસ્ત્રધારી થવાની ઉષ્માભરી ઇચ્છા રાખીએ છીએ; જો કે, આમ વસ્ત્રધારી થયા પછી આપણે નિર્વસ્ત્ર જણાઈશું નહીં. કારણ કે આપણે, જે આ તંબુમાં છીએ, ભારગ્રસ્ત થઈ કરુણ કંદન કરીએ છીએ; તે માટે નહિ કે આપણે નિવસ્ત્ર થવા ઇચ્છીએ છીએ, પરંતુ ઉપરથી વસ્ત્રધારી થવા, જેથી મર્ત્યતા જીવન દ્વારા ગળી લેવાય. 2 કોરિન્થિયો 5:1-4.

મંડપોના પર્વનું પ્રતીક એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનનું છે, જે સ્વર્ગની બારીઓ ખુલ્લી થાય ત્યારે પૂર્ણ થાય છે. જ્યારે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના પાપો દૂર કરવામાં આવશે, ત્યારે વિજયી કલીસિયા પર પવિત્ર આત્મા અપરિમિત પ્રમાણમાં ઉડેલવામાં આવશે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર માટેનો ન્યાય સમાપ્ત થાય છે, અને જેઓ મુદ્રાંકિત થયેલા છે તેઓ પવિત્ર આત્માની શક્તિ હેઠળ ત્રીજા દેવદૂતના જોરદાર રોદનને જાહેર કરવા માટે આગળ વધે છે, જેમ મંડપોના પર્વ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે.

આપનું શરીર એક મંદિર છે, અને એક તંબુ પણ છે, જે નિવાસમંડપ છે. જેઓ નિવાસમંડપોના પર્વની ઉજવણી કરવા ચેરુશાલેમમાં એકત્ર થતા, તેઓ એ વાતની ઉજવણી કરતા હતા કે તેમના પાપો મિટાવી દેવામાં આવ્યા હતા. અરણ્યમાં નિવાસમંડપ ઊભો કરવા માટે મૂસાનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો, અને અંતે ઉજવાતું નિવાસમંડપોના પર્વ અરણ્યમાં ઝૂંપડાંમાં રહીને મનાવવામાં આવતું હતું, કારણ કે યેશુ હંમેશાં શરૂઆત દ્વારા અંતનું દૃષ્ટાંત આપે છે.

અતએવ, હે પવિત્ર ભાઈઓ, સ્વર્ગીય બોલાવણાના સહભાગીઓ, અમારી સ્વીકારોક્તિ ના પ્રેરિત અને મહાયાજક ખ્રિસ્ત ઈસુ પર વિચાર કરો; જે તેને નિયુક્ત કરનાર પ્રત્યે વિશ્વાસુ હતા, જેમ મૂસા પણ

પોતાના સમગ્ર ઘરમાં વિશ્વ ાસુ હતા. કેમ કે આ પુરુષ મૂસા કરતાં અધિક મહિમાનો લાયક ગણાયો, કારણ કે જેણે ઘર બાંધ્યું છે તેને ઘર કરતાં વધુ માન છે. કેમ કે દરેક ઘર કોઈને કોઈ મનુષ્ય દ્વારા બાંધવામાં આવે છે; પરંતુ જેણે બધું બાંધ્યું છે તે દેવ છે. અને મૂસા તો ખરેખર તેના સમગ્ર ઘરમાં સેવક તરીકે વિશ્વ ાસુ હતા, જેથી પછી કહેનારી બાબતોની સાક્ષી રહે; પરંતુ ખ્રિસ્ત પોતાના જ ઘરના ઉપર પુત્ર તરીકે; અને જો અમે અંત સુધી ધીરજપૂર્વક વિશ્વ ાસ તથા આશાની આનંદભરી ગૌરવભાવનાને દૃઢપણે પકડી રાખીએ, તો અમે જ તેનું ઘર છીએ. હિબ્રૂ ૩:૧-૬.

મૂસા તે વિશ્વાસુ સેવક હતો જેને દેવએ તંબૂ-મંદિર ઊભું કરવા માટે ઉપયોગમાં લીધો; પરંતુ ખ્રિસ્ત, મહાયાજક અને પ્રેરિત તરીકે, સેવક મૂસા કરતાં વધુ માનને પાત્ર છે. મૂસાના તંબૂ-મંદિરથી લઈને સોલોમનના મંદિર સુધી, હેરોદના છેતાલીસ વર્ષમાં પુનઃનિર્મિત મંદિર સુધી, ૪૬ ક્રોમોઝોમ ધરાવતા માનવીય મંદિર સુધી, અને ૧૭૯૮થી ૧૮૪૪ સુધીના મિલરાઈટ મંદિર સુધી—આ બધું દેવ દ્વારા જ બાંધવામાં આવ્યું હતું. મંદિરોના વિવિધ પ્રકટ સ્વરૂપોની ભવિષ્યવાણીય રેખામાં—જે એદેનના બગીચામાં શરૂ થાય છે, પછી પાપ પછી બગીચાના દ્વાર પર, અને પછી પ્રલય પછી વેદિઓથી લઈને મૂસા સુધી આવે છે—ત્રણ મુખ્ય માર્ગચિહ્નો મૂસા, ખ્રિસ્ત અને એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર છે.

મૂસા અને ખ્રિસ્ત પ્રાચીન ઇઝરાયેલના આલ્ફા અને ઓમેગાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સાથે મળીને તેઓ માનવતા અને દૈવત્વના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર દ્વારા પણ થાય છે. પ્રકટીકરણ અધ્યાય અગિયારમાં, ત્રીજા દૂતના આગમન સમયે, યોહાનને મંદિરનું માપ લેવા કહેવામાં આવે છે, અને એ જ દૂતના ૯/૧૧ના આગમન સમયે, યોહાનને ફરીથી મંદિરનું માપ લેવા કહેવામાં આવે છે. બંને પ્રસંગોમાં તેને ૧,૨૬૦ દિવસોના બહારના આંગણાને છોડી દેવા કહેવામાં આવે છે. ૨૦૨૩માં, એ જ દૂત આવ્યો, અને હવે દેવના લોકોને મંદિરનું માપ લેવા બોલાવવામાં આવ્યા છે. ૧,૨૬૦ દિવસો, અથવા સાડા ત્રણ દિવસો, ૨૦૨૩માં સમાપ્ત થયા, અને તે બિંદુથી લઈને રવિવારના કાયદા પહેલાં જરા પહેલાં સુધી મંદિર ઊભું કરવામાં આવવાનું છે. ૨૦૨૪એ પાયાં નાખવાના કાર્યને ચિહ્નિત કર્યું, અને તેમાં બળવો એક એવા સમૂહરૂપે પ્રગટ થયો જેણે “નાની વસ્તુઓના દિવસને તુચ્છ ગણ્યો,” અને મિલરે જે પ્રતીક દર્શનની સ્થાપના કરે છે તેની કરેલી ઓળખનો વિરોધ કર્યો.

અને યહોવાનું વચન મારા સમક્ષ આવ્યું કે, ઝેરુબ્બાબેલનાં હાથોએ આ ઘરની પાયારચના કરી છે; તેના હાથો જ તેને પૂર્ણ પણ કરશે; અને ત્યારે તું જાણશે કે સેનાઓના યહોવાએ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. કારણ કે નાની બાબતોના દિવસને કોણે તુચ્છ ગણ્યો છે? કારણ કે તેઓ આનંદ કરશે, અને ઝેરુબ્બાબેલના હાથમાં તે સાત સાથે ઓલંબિયો જોશે; તેઓ યહોવાના નેત્રો છે, જે સમગ્ર પૃથ્વી પર અહીંથી ત્યાં ફરી રહ્યા છે. ઝખર્યા ૪:૮-૧૦.

મિલર દ્વારા કરાયેલ આ ઓળખાણને—કે દર્શન સ્થાપિત કરનાર રોમ છે—નકારવું એટલે પાયાઓને નકારવું, અને તે “નાની વસ્તુઓના દિવસને તુચ્છ ગણવું” છે. મિલરાઈટ યજ્ઞવળ પ્રથમ અને બીજા દૂતોની અલ્ફા યજ્ઞવળ હતી, અને એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની યજ્ઞવળ ત્રીજા દૂતની ઓમેગા યજ્ઞવળ છે. તે અલ્ફા કરતાં બાવીસ ગણું વધુ શક્તિશાળી છે. આ ભવિષ્યવાણીય અર્થમાં, મિલરાઈટ યજ્ઞવળના પાયાઓ “નાની વસ્તુઓનો દિવસ” છે. હબક્કૂકની બે પાટિયાઓ પર દર્શાવવામાં આવેલ કોઈપણ પાયાત્મક સત્યને તુચ્છ ગણવું એટલે મરવું, કારણ કે દાનિયેલ અગિયારના ચૌદમા પદમાં સ્થાપિત થયેલું દર્શન એ જ દર્શન છે જેને સોલોમોને ઓળખ્યું હતું.

જ્યાં દર્શન નથી, ત્યાં પ્રજા વિનાશ પામે છે; પરંતુ જે કાયદાનું પાલન કરે છે, તે ધન્ય છે. નીતિવચનો ૨૯:૧૮.

શિખરશિલાનું દર્શન અદ્ભુત છે, કારણ કે તે ઓળખાવે છે કે આધારરૂપ કોણશિલા જ શિખરશિલા પણ છે, પરંતુ બાવીસ ગણાં વધુ શક્તિ સાથે. ૨૦૨૪ની અલ્ફા આધારભૂત કસોટી બાહ્ય બૌદ્ધિક કમુદ્રાંકનનો

સંદેશ હતો અને 2026ની ઓમેગા મંદિર કસોટી આંતરિક આધ્યાત્મિક મુદ્દા ઇન્કનનો સંદેશ છે. એક પશુની પ્રતિમા અને તેના ચિહ્નને ઓળખાવે છે અને બીજું દેવની પ્રતિમા અને તેના ચિહ્નને. તે ઓમેગા આંતરિક કસોટી મિલરના ૨ વપ્ત્ર ના બે પ્રતીકો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેઓને અંતિમ દિવસોની ઘટનાઓના સંદર્ભમાં ૮ ચાખ્ખા ચાચિત કરવાં આવશ્યક છે. ભંડારગૃહ શું છે? અને આહાર શું છે?

આ બાબતોને અમે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

ઈસુના સમયમાં યહૂદી લગ્ન ત્રણ મુખ્ય તબક્કાઓમાં પૂર્ણ થતા હતા, અને તે ઘણી વાર મહિનાઓ કે એક વર્ષ સુધી વિસ્તરેલા હોયતા. પ્રથમ પગલું કાનૂની લગ્ન હતું, જેને મંગણી કહેવાતી, અને તે સમયે લગ્ન કાનૂની રીતે સ્થિર થઈ જતા, પરંતુ વર અને વધૂ અલગ જ રહેતા, જ્યારે વર પોતાની વધૂ માટે સ્થાન તૈયાર કરવા પોતાના પિતાના ઘરે પાછો ફરતો. આ જ કારણથી મરિયમને, યોસેફની પત્ની તરીકે, તેઓ સાથે રહેવા લાગ્યા તે પહેલાં જ તેની પત્ની કહેવાતી. આ સમયગાળામાં અવિશ્વાસુતા વ્યભિચાર માનવામાં આવતી.

રાહ જોવાનો સમય અનિશ્ચિત હતો અને તે દિવસો, અઠવાડિયાઓ અથવા મહિનાઓનો હોઈ શકતો હતો. આ અનિશ્ચિતતા આ દૃષ્ટાંતનું એક આવશ્યક તત્ત્વ છે. પિતા કન્યાના કૌમાર્યની પુષ્ટિ કરવા માટે એક વર્ષ સુધી રાહ જોઈ શકતા હતા. વરે તેના પરત આવવાનો ચોક્કસ દિવસ કે ઘડી જાહેર કરી નહોતી, કારણ કે તે ક્યારે નક્કી કરવું તે તેના પિતાનો નિર્ણય હતો; તેથી કન્યાને ખબર હતી કે લગ્ન આવવાના છે—પણ ક્યારે, તે ખબર નહોતી. આ અનિશ્ચિતતા ઇચ્છાપૂર્વક રાખવામાં આવી હતી, અને જ્યાં સુધી પિતાએ વરને જઈને પોતાની કન્યાને લઈ આવવાની આજ્ઞા ન આપી, ત્યાં સુધી તેમાં સામેલ દરેક બાબત વિલંબિત રહી.

જ્યારે પિતાએ કહ્યું, “જા અને તારી વધૂને લઈ આવ,” ત્યારે વર રાત્રે આવતો, મિત્રો સાથે, ઊંચા નાદો કરતાં અને તુરાઈ વગાડતાં. તે હંમેશા રાત્રે જ બનતું, કારણ કે દિવસે પડતી ઉકળાટભરી ગરમીમાં, જે ઇઝરાયેલની ભૂમિમાં દમનકારી બની શકે છે, લાંબા અંતર સુધી મુસાફરી કરવી ટાળવામાં આવતી. મશાલો અને તેલ જરૂરી હતાં, કારણ કે માર્ગદીવા નહોતાં, અને શોભાયાત્રા કલાકો સુધી ચાલી શકતી. પ્રાચીન હિબ્રૂ લગ્નોમાં શોભાયાત્રાઓ દરમિયાન જાહેર થતો વાસ્તવિક વિધિવાક્ય આ હતો: “જોવો, વર આવે છે!”

દૃષ્ટાંતની કુંવારીઓ (વધૂની સહેલીઓ) કોઈ અનાયાસ સ્ત્રીઓ નહોતી; તેઓ વધૂની પરિચારિકાઓ હતી, તેની સાથે રાહ જોઈ રહી હતી, શોભાયાત્રામાં જોડાવાની અપેક્ષા ધરાવતી હતી, અને કોઈપણ ઘડીએ તૈયાર રહેવાની તથા વરના ઘેર જતાં માર્ગને પ્રકાશિત કરવા માટે પોતાનું તેલ સાથે રાખવાની જવાબદારી તેમની હતી. મશાલો ઝડપથી બળી જતી હતી; તેથી, મુસાફરી લાંબી પડવાની સ્થિતિમાં, વધારાનું તેલ સાથે લાવવું અનિવાર્ય હતું. તેલનું કોઈ સામૂહિક વહેંચણું નહોતું.

પ્રાચીન શોભાયાત્રા અને લગ્નવિધિમાં વિલંબ સામાન્ય હતો અને સાંસ્કૃતિક રીતે કોઈ સમસ્યા માનાતી નહોતી. વિલંબની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી, અને ઊંઘી જવું પણ સામાન્ય હતું. ભેદ ઊંઘવામાં નથી, પરંતુ તૈયારીમાં છે; જાગૃત રહેવામાં નથી. મૂર્ખ કુમારીઓએ વિલંબ માટે તેવી યોજના બનાવી નહોતી જેવી બુદ્ધિમાનોએ બનાવી હતી. કાનૂની સગાઈથી લગ્નસંબંધની પૂર્ણતા સુધીનો સમયગાળો એક વર્ષ જેટલો થઈ શકે છે, તેથી આ અવધિ દરમિયાન દરેક વ્યક્તિ ઊંઘતી.

એકવાર શોભાયાત્રા વરના ઘેર પહોંચી, ત્યારે લગ્નભોજનો આરંભ થયો અને દ્વાર સદાકાળ માટે બંધ કરી દેવામાં આવ્યું; અને મોડા આવી પહોંચનારાઓને અંદર પ્રવેશ આપવામાં આવ્યો નહીં. આ ફૂરતા નહોતી—તે તો પ્રચલિત રીવાજ હતો, કારણ કે દ્વાર બંધ થઈ ગયા પછી પાછળથી કોઈ ઠોકર મારે, તો તેનો અર્થ એ થતો કે તે શોભાયાત્રાનો ભાગ નહોતો.

ઈસુ કોઈ કલ્પિત ચિત્ર રચના ગઢી રહ્યા નહોતાં, અને જેમ તેઓ ઘણી વાર કરતાં તેમ તેમણે આ દૃષ્ટાંતનો કોઈ અર્થસ્પર્શીકરણ આપ્યો નહોતો. તેમને કોઈ અર્થસ્પર્શીકરણ આપવાની જરૂર પણ નહોતી, કેમ કે આ બધા સાંસ્કૃતિક વિગતવાર તત્ત્વો તેમના શ્રોતાઓને સંપૂર્ણપણે સમજાશે એવા હતા. ઈસુ કોઈ અભૌતિક ધારણા નહીં, પરંતુ પૂર્વીય લગ્નની એક શાબ્દિક વાસ્તવિકતા ઓળખાવી રહ્યા હતાં.

વિગતો હિબ્રુ સાક્ષ્યમાંથી સંપૂર્ણપણે સમર્થિત છે, તેમજ રોમન અને ગ્રીક યુગોના ઇતિહાસકારોથી પણ.

મિશ્નાહ (ઈ.સ.ની ૨મી સદીનું, પરંતુ ઈ.સ. ૭૦ પૂર્વના મંદિર-યુગની પરંપરાઓને સંરક્ષિત રાખતું)

તાલમૂદ (પછીનું સંકલન, પરંતુ અગાઉની પ્રથાનો ઉદ્ધરણ કરતી)

યોસેફસ (ઈ.સ.ની ૧લી સદીના યહૂદી ઇતિહાસકાર)

રબ્બીનીક લગ્નલિતુર્ગી અને કાનૂની ચર્ચાઓ

યહૂદિયાના ગ્રીકો-રોમન નિરીક્ષકો

યોસેફસ કોઈ સુવ્યવસ્થિત “લગ્ન-માર્ગદર્શિકા” પ્રદાન કરતો નથી, પરંતુ તે જે કાનૂની અને સાંસ્કૃતિક વિગતોને સ્વાભાવિક રીતે માન્ય ગણે છે, તે મિશ્નાહ/તાલમૂદના વર્ણનો સાથે સંપૂર્ણપણે સુસંગત છે. મિશ્નાહ મુખ્ય સ્ત્રોત છે.

આ દૃષ્ટાંત પ્રથમ-સદીના યહૂદી શ્રોતાના હૃદય પર એટલો પ્રબળ આઘાત કરતો હતો, કારણ કે મત્તી 25 માં કોઈ બાબતને સમજાવવાની જરૂર જ નહોતી. મધરાતે આગમન થવું સામાન્ય હતું, દીવટીઓ અને તેલ સ્પર્શ આવશ્યકતાઓ હતાં, અને કાનૂની વૈવાહિક વયનબંધતા અને મધરાત્રીની શોભાયાત્રા વચ્ચેનો વિલંબ અપેક્ષિત હતો, અને બંધ દરવાજો તો નિયમિત પ્રથા હતી! જે કન્યાઓને બહાર રાખવામાં આવી, તેઓ લજ્જિત થઈ, અને ઈસુના સમયના યહૂદી શ્રોતાઓ માટે મૂર્ખ કન્યાઓની લજ્જા સંપૂર્ણપણે યોગ્ય હતી. વિધિ અંગે સંપૂર્ણ જાણકારી ધરાવતા ઈસુના શ્રોતાઓને મૂર્ખ કન્યાઓ પ્રત્યે કોઈ સહાનુભૂતિ ન હોત, કારણ કે સૌ જાણતા હતા કે શોભાયાત્રામાં સામેલ થવા માટે આમંત્રિત કોઈપણ કન્યા માટે પૂર્વતૈયારી કરવી એક નિર્વિવાદ જવાબદારી હતી. આ સત્યો યહૂદી શ્રોતાઓ માટે એટલા સ્પષ્ટ હતાં કે ઈસુને આ દૃષ્ટાંત અંગે કોઈ સ્પષ્ટીકરણ આપવાની જરૂર પડી જ નહોતી.